RECOMANDAREA CONSILIULUI

din 11 iulie 2017

privind Programul național de reformă al Franței pentru 2017 și care include un aviz al Consiliului privind Programul de stabilitate al Franței pentru 2017

(2017/C 261/09)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 121 alineatul (2) și articolul 148 alineatul (4),

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1466/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice ([1]), în special articolul 5 alineatul (2),

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1176/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice ([2]), în special articolul 6 alineatul (1),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene,

având în vedere rezoluțiile Parlamentului European,

având în vedere concluziile Consiliului European,

având în vedere avizul Comitetului pentru ocuparea forței de muncă,

având în vedere avizul Comitetului economic și financiar,

având în vedere avizul Comitetului pentru protecție socială,

având în vedere avizul Comitetului pentru politică economică,

întrucât:

(1) La 16 noiembrie 2016, Comisia a adoptat analiza anuală a creșterii, care marchează începutul semestrului european pentru coordonarea politicilor economice pentru 2017. Prioritățile analizei anuale a creșterii au fost aprobate de Consiliul European din 9-10 martie 2017. La 16 noiembrie 2016, în baza Regulamentului (UE) nr. 1176/2011, Comisia a adoptat Raportul privind mecanismul de alertă, în care a identificat Franța ca fiind unul dintre statele membre pentru care urma să se efectueze un bilanț aprofundat. În aceeași zi, Comisia a adoptat, de asemenea, o recomandare de recomandare a Consiliului privind politica economică a zonei euro, care a fost aprobată de Consiliul European la 9-10 martie 2017. La 21 martie 2017, Consiliul a adoptat o Recomandare privind politica economică a zonei euro („Recomandarea privind zona euro") ([3]).

(2) (2) În calitate de stat membru a cărui monedă este euro și având în vedere legăturile strânse dintre economii în cadrul uniunii economice și monetare, Franța ar trebui să asigure punerea în aplicare integrală și în timp util a Recomandării privind zona euro, astfel cum se reflectă în recomandările 1-4 de mai jos.

(3) Raportul de țară al Franței din 2017 a fost publicat la 22 februarie 2017. Acesta a evaluat progresele realizate de Franța în ceea ce privește punerea în aplicare a recomandărilor specifice fiecărei țări adoptate de Consiliu la 12 iulie 2016, măsurile adoptate pentru a da curs recomandărilor specifice fiecărei țări din anii anteriori și progresele realizate de Franța în direcția îndeplinirii obiectivelor naționale din cadrul Strategiei Europa 2020. De asemenea, acesta a inclus un bilanț aprofundat în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) nr. 1176/2011, ale cărui rezultate au fost publicate la 22 februarie 2017. În urma analizei sale, Comisia a concluzionat că Franța se confruntă cu dezechilibre macroeconomice excesive. Franța se caracterizează în special printr-un nivel slab de competitivitate și printr-o datorie publică mare și în creștere, în contextul unei creșteri scăzute a productivității. Este deosebit de importantă luarea unor măsuri pentru reducerea riscului apariției unor efecte adverse asupra economiei franceze și, având în vedere dimensiunea sa și relevanța sa transfrontalieră, asupra uniunii economice și monetare.

([1]) JO L 209, 2.8.1997, p. 1.
([2]) JO L 306, 23.11.2011, p. 25.
([3]) JO C 92, 24.3.2017, p. 1.

(4) La 28 aprilie 2017, Franța și-a prezentat Programul național de reformă pentru 2017 și Programul de stabilitate pentru 2017. Pentru a se ține seama de legăturile dintre cele două programe, acestea au fost evaluate în același timp.

(5) Recomandările relevante specifice fiecărei țări au fost abordate în cadrul programării fondurilor structurale și de investiții europene („fondurile ESI") aferente perioadei 2014-2020. Astfel cum se prevede la articolul 23 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), în cazul în care acest lucru este necesar pentru a sprijini punerea în aplicare a recomandărilor relevante ale Consiliului, Comisia poate solicita unui stat membru să își revizuiască acordul de parteneriat și programele relevante și să propună modificări la acestea. Comisia a furnizat detalii suplimentare referitoare la modul în care va utiliza respectiva dispoziție în orientările cu privire la aplicarea măsurilor de corelare între eficacitatea fondurilor ESI și buna guvernanță economică.

(6) În prezent, Franța face obiectul componentei corective a Pactului de stabilitate și de creștere. În Programul de stabilitate pentru 2017, guvernul prevede corectarea deficitului excesiv până în 2017, în concordanță cu recomandarea Consiliului din 10 martie 2015 în temeiul procedurii aplicabile deficitelor excesive, cu un deficit global de 2,8 % din PIB. Se prevede că deficitul global va scădea și mai mult, ajungând la 1,3 % din PIB în 2020. Se prevede că obiectivul bugetar pe termen mediu – un deficit structural de 0,4 % din PIB – va fi atins până în 2019. Totuși, se prevede că soldul structural recalculat ([2]) va ajunge la - 1,2 % din PIB în 2020 și, prin urmare, obiectivul pe termen mediu nu va fi atins pe durata perioadei acoperite de program. În conformitate cu Programul de stabilitate pentru 2017, se estimează că ponderea generală a datoriei publice în PIB va scădea de la 95,9 % din PIB în 2018 la 93,1 % din PIB în 2020. Scenariul macroeconomic care stă la baza acestor proiecții bugetare este plauzibil. În același timp, măsurile necesare pentru a sprijini țintele de deficit planificate în perioada de după 2018 nu au fost suficient detaliate.

(7) La 10 martie 2015, Consiliul a recomandat Franței să pună capăt situației de deficit excesiv până în 2017 și să atingă un deficit public de 2,8 % din PIB, corespunzând unei ameliorări a soldului structural de 0,9 % din PIB în 2017. Pe baza previziunilor de primăvară ale Comisiei pentru 2017, deficitul global ar urma să atingă 3,0 % din PIB în 2017, în concordanță cu valoarea de referință prevăzută în tratat, dar depășind obiectivul recomandat de Consiliu. În ceea ce privește anul 2018, se preconizează că, dacă politicile rămân neschimbate, deficitul global va atinge 3,2 % din PIB, depășind astfel valoarea de referință prevăzută în tratat, ceea ce sugerează existența unor riscuri în privința corectării durabile a deficitului excesiv. În același timp, se estimează că efortul bugetar recomandat nu va fi posibil de realizat pe perioada de timp acoperită de procedura aplicabilă deficitelor excesive, deoarece strategia de consolidare urmată de Franța se bazează mai ales pe măsuri precum îmbunătățirea condițiilor ciclice și menținerea unui mediu caracterizat de rate scăzute ale dobânzii, măsuri care nu se află sub controlul autorităților.

(8) În 2018, dacă se reușește corectarea durabilă și la timp a deficitului excesiv, Franța va face obiectul componentei preventive a Pactului de stabilitate și creștere și va fi supusă regulii tranzitorii privind datoria. Având în vedere situația sa fiscal-bugetară și, mai precis, nivelul datoriei sale, se preconizează că Franța își va ajusta în continuare poziția în direcția îndeplinirii corespunzătoare a obiectivului său bugetar pe termen mediu, acela de a atinge un deficit structural de 0,4 % din PIB. În conformitate cu matricea de ajustare stabilită de comun acord în temeiul Pactului de stabilitate și de creștere, ajustarea respectivă se traduce printr-o cerință de rată nominală de creștere a cheltuielilor publice primare nete ([3]) care să nu depășească 1,2 % în 2018. Aceasta ar reprezenta o ajustare structurală anuală de 0,6 % din PIB. Dacă se mențin politicile actuale, există riscul ca în 2018 să se înregistreze o abatere semnificativă de la acest obiectiv. Un alt risc este acela ca Franța să nu respecte regula tranzitorie privind datoria în 2018, deoarece se estimează că soldul structural se va deteriora cu 0,5 % din PIB, față de ajustarea structurală liniară minimă de 0,4 % din PIB. În linii mari, Consiliul este de părere că Franța trebuie să fie pregătită să ia măsuri suplimentare în 2017 și că vor fi necesare măsuri suplimentare în 2018 pentru ca această țară să se conformeze dispozițiilor Pactului de stabilitate și de creștere. Cu toate acestea, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 1466/97, evaluarea planurilor și a rezultatelor bugetare ar trebui să țină seama de echilibrul bugetar al statului membru respectiv, având în vedere condițiile ciclice. Astfel cum s-a reamintit în comunicarea Comisiei

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 320).

([2]) Soldul ajustat ciclic, fără a include măsurile cu caracter excepțional și măsurile temporare, recalculat de către Comisie cu ajutorul metodologiei stabilite de comun acord.

([3]) Cheltuielile publice nete cuprind cheltuielile publice totale, mai puțin cheltuielile cu dobânzile, cheltuielile cu programele Uniunii care sunt acoperite integral din fondurile Uniunii și modificările nediscreționare ale cheltuielilor cu indemnizațiile de șomaj. Formarea brută de capital fix finanțată la nivel național este repartizată de-a lungul unei perioade de 4 ani. Sunt luate în calcul și măsurile discreționare privind veniturile sau creșterile veniturilor impuse prin lege. Orice măsură cu caracter excepțional, fie pe partea de venituri, fie pe partea de cheltuieli, va fi compensată.

privind semestrul european 2017, care însoțește aceste recomandări specifice fiecărei țări, evaluarea proiectului de plan bugetar pentru 2018 și evaluarea ulterioară a rezultatelor bugetare din 2018 vor trebui să ia în considerare obiectivul de a atinge o orientare fiscală care să contribuie atât la consolidarea redresării în curs, cât și la asigurarea sustenabilității finanțelor publice ale Franței. În acest context, Consiliul ia act de intenția Comisiei de a efectua o evaluare globală, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1466/97, în special ținând seama de situația ciclică a Franței.

(9) Ponderea cheltuielilor publice în PIB este una dintre cele mai ridicate din Uniune. Se estimează că ponderea cheltuielilor va ajunge la 56,2 % din PIB în 2017, cu 9,7 puncte procentuale mai mult decât în Uniune. Franța a urmat o strategie de consolidare bazată pe cheltuieli care s-a sprijinit în principal pe diminuarea ratelor dobânzilor și pe reducerea investițiilor publice. Cu toate acestea, este puțin probabil ca acest mediu caracterizat de rate scăzute ale dobânzii să se mențină pe termen mediu, în timp ce reducerea investițiilor publice productive ar putea dăuna potențialului economic viitor. În schimb, analizele cheltuielilor au identificat un număr de câștiguri posibile în materie de eficiență care nu au fost aplicate. Analizele cheltuielilor au identificat o mică parte (sub 2 %) din economiile totale din cheltuieli de 50 de miliarde EUR prevăzute pentru perioada 2015-2017. Totuși, doar o parte dintre acestea s-au tradus în măsuri concrete în bugetul pe 2016, în timp ce măsurile din Legea finanțelor din 2017 s-au bazat pe posibilitățile de economii deja identificate cu ocazia exercițiului de analiză a cheltuielilor din 2015. Economiile care rezultă din analizele cheltuielilor ar putea crește dacă domeniile de cheltuieli analizate ar fi lărgite și dacă ar fi pusă în aplicare o strategie multianuală, astfel încât posibilitățile de economii identificate să poată fi transpuse în măsuri bugetare concrete.

(10) Un nivel ridicat al contribuțiilor la asigurările sociale și al impozitelor impus societăților poate descuraja investițiile private și împiedica întreprinderile să se dezvolte și să facă noi angajări. Au fost implementate în continuare măsuri de politică destinate reducerii costurilor. În aprilie 2016 a început a doua fază a reducerii contribuțiilor angajatorilor la asigurările sociale, conform pactului de responsabilitate și solidaritate. În plus, guvernul a majorat pentru anul 2017 creditul fiscal pentru competitivitate și ocuparea forței de muncă (CICE) de la 6 % la 7 %. Aceste măsuri de reducere a presiunii fiscale au îmbunătățit, începând din 2013, competitivitatea Franței, dar pierderile acumulate anterior nu au fost încă recuperate. Raportat la salariul mediu, în 2015, angajatorii francezi plăteau cele mai mari contribuții la asigurări sociale din Uniune ca parte din costurile totale cu forța de muncă plătite de angajator, deși nivelul acestora este în scădere. Evaluările recente ale acestor măsuri au subliniat efectul lor pozitiv asupra ocupării forței de muncă și asupra marjelor de profit ale întreprinderilor, dar mai sunt necesare și alte evaluări pentru a putea estima mai bine impactul măsurilor asupra salariilor, investițiilor, ocupării forței de muncă și asupra marjelor întreprinderilor. Evaluările recente sugerează, de asemenea, că consolidarea schemelor de reducere a costurilor cu forța de muncă și transformarea acestora în sensul reducerii permanente a contribuțiilor la asigurările sociale ar conduce la o optimizare a efectelor asupra ocupării forței de muncă și asupra investițiilor.

(11) La 1 iulie 2016, rata medie a impozitului pe profit era de 38,4 %, acesta fiind nivelul cel mai ridicat înregistrat în Uniune. Alte impozite pe producție au atins, de asemenea, niveluri deosebit de ridicate. Cu toate acestea, Franța a anunțat că intenționează să ia măsuri pentru reducerea cotei legale a impozitului pe profit la 28 % în 2020. În paralel, sarcina fiscală continuă să împovăreze mai puțin consumul decât în alte state membre. În 2014, Franța ocupa locul 27 în Uniune la încasări din impozitele pe consum, ca procent din totalul taxelor și impozitelor. Sistemul de TVA se caracterizează printr-o poziție de mijloc a cotei standard și prin cote reduse aplicate unei baze ample de impozitare. Complexitatea sistemului fiscal ar putea constitui un obstacol în calea bunei funcționări a mediului de afaceri. Franța are o sarcină fiscală ridicată, la care se adaugă multe avantaje fiscale, cote reduse și un număr mare de regimuri fiscale care generează incertitudini și costuri de punere în conformitate mari, în special pentru întreprinderi. Cheltuielile fiscale totale se ridică, în Franța, la peste 3 % din PIB. Pentru autoritățile fiscale, costul administrativ al colectării impozitelor este, de asemenea, ridicat și se situează peste media Uniunii.

(12) În 2016, rata șomajului a scăzut la 10,1 %. Șomajul este mai mare în rândul tinerilor, al persoanelor slab calificate și al celor care nu s-au născut în Uniune. Reformele în curs în materie de guvernanță sunt esențiale pentru alinierea posibilităților de formare la perspectivele de angajare și la nevoile economice. În paralel, cei aflați în căutarea unui loc de muncă, lucrătorii slab calificați și angajații IMM-urilor întâmpină greutăți persistente în privința accesului la formare. Pentru a le facilita participarea la cursuri și pentru a asigura relevanța acestora, ar putea fi necesară o consolidare a măsurilor existente și o reechilibrare a resurselor. Tinerii, în special cei slab calificați, se confruntă în continuare cu dificultăți în a intra pe piața muncii. În acest context, măsurile luate pentru a sprijini programele de ucenicie au dat, până în prezent, rezultate pozitive. Însă oferta de educație și formare profesională inițială este insuficient corelată cu posibilitățile de angajare, mai ales în cazul învățământului școlar și în unele sectoare terțiare.

În plus, elevii care provin din medii defavorizate sunt mai frecvent orientați către învățământul profesional inițial, unde apar cele mai multe situații de abandon timpuriu, ceea ce contribuie la inegalități mari în domeniul educației. Impactul statutului socioeconomic asupra performanțelor elevilor este cel mai mare din țările OCDE.

(13) În 2016, doar 54,5 % dintre persoanele apte de muncă născute în afara UE ocupau un loc de muncă. Rata de ocupare în rândul femeilor născute în afara UE (45,4 %) a fost printre cele mai scăzute din Uniune. Decalajul dintre rata de ocupare a persoanelor născute în afara UE și cea a persoanelor născute în Franța s-a mărit, ajungând la 17,5 puncte procentuale în 2016 (23,7 puncte procentuale pentru femei). Rezultatele slabe ale persoanelor născute în afara UE trag în jos rata globală de ocupare a forței de muncă și se traduc într-o subutilizare cronică a forței de muncă. Imigranții din a doua generație se confruntă, de asemenea, cu perspective de angajare nefavorabile, care nu se explică prin diferențe de vârstă, de educație sau de competențe. În plus, decalajele în ceea ce privește rezultatele școlare sunt persistente, imigranții din a doua generație nerecuperându-le decât parțial. Pentru a remedia această problemă este necesară o strategie globală, care să includă în special măsuri specifice în materie de competențe lingvistice, de însușire de competențe, de formare și de orientare profesională, precum și alte politici active specifice pieței forței de muncă. Pentru a promova participarea la piața muncii este esențial să se garanteze accesul efectiv la servicii și să se acționeze împotriva practicilor discriminatorii care afectează angajarea persoanelor născute în afara UE și a imigranților din a doua generație.

(14) Din 2013, salariul minim în Franța a urmat normele de indexare aplicabile. În contextul unei inflații slabe și al încetinirii creșterii salariilor, el a crescut mai puțin decât salariile de referință. Salariul minim este mare comparativ cu salariul median, dar costul muncii raportat la salariul minim a fost redus prin scutiri de la plata contribuțiilor la asigurările sociale. O majorare a salariului minim induce majorări salariale pentru majoritatea categoriilor de lucrători și riscă să creeze o comprimare a salariilor în sens ascendent. Dacă indexarea salariului minim este importantă pentru a menține puterea de cumpărare a lucrătorilor, mecanismul actual de indexare ar putea să contribuie la întârzieri în ajustarea globală necesară a salariilor. În plus, în contextul actual al unui șomaj ridicat, costul forței de muncă raportat la salariul minim riscă să limiteze perspectivele de angajare pentru persoanele slab calificate. Grupul de experți independenți evaluează anual salariul minim în Franța și formulează avize fără caracter obligatoriu cu privire la evoluția acestuia. Opiniile sale cu privire la majorările salariului minim dincolo de revalorizarea legală automată au fost întotdeauna respectate până în prezent și joacă un rol important în controlul utilizării acestor majorări „stimulative”.

(15) Odată cu legea din august 2016 referitoare la muncă, la modernizarea dialogului social și la parcursurile profesionale, Franța a introdus măsuri menite să amelioreze capacitatea de adaptare a întreprinderilor la ciclurile economice și să reducă segmentarea. Această lege clarifică regulile aplicabile concedierilor din motive economice, extinde domeniul de aplicare a acordurilor încheiate la nivel de întreprindere și aprobate de majoritatea salariaților și mărește eficacitatea negocierii colective. Persistența unor rate ale șomajului ridicate a exercitat presiuni asupra sustenabilității sistemului de ajutor de șomaj. În această privință, partenerii sociali au ajuns în martie 2017 la un acord asupra unei noi convenții referitoare la indemnizația de șomaj, aprobată de guvernul francez și prin care se urmărește reducerea deficitului anual cu 1,2 miliarde EUR.

(16) Deși Franța și-a îmbunătățit performanțele globale în materie de reglementare, mediul de afaceri continuă să se situeze la un nivel mediu comparativ cu principalii săi concurenți. În mod special, în ciuda eforturilor depuse constant în direcția simplificării, întreprinderile continuă să se confrunte cu constrângeri importante în materie de reglementare și cu o legislație care se schimbă rapid. Acesta este unul din principalele obstacole care împiedică investițiile private. În cadrul programului său de simplificare, Franța a luat măsuri de reducere a birocrației cu care se confruntă întreprinderile, însă o cincime din măsurile adoptate înainte de 2016 nu erau încă puse în aplicare în mai 2017. În același timp, efectele de prag continuă să limiteze dezvoltarea firmelor, cu implicații privind performanțele economice și de piață. Obligațiile sociale și fiscale mari aplicabile întreprinderilor care depășesc un anumit număr de salariați le pot descuraja să se extindă pentru a ajunge la o dimensiune care le-ar permite să exporte și să inoveze. Așadar, aceste efecte de prag pot afecta productivitatea, competitivitatea și internaționalizarea întreprinderilor. Într-adevăr, conform unor date empirice, pragurile de 10 și de 50 de salariați sunt deosebit de costisitoare pentru angajatori, în timp ce economia franceză se caracterizează printr-o pondere comparativ extrem de scăzută de întreprinderi deasupra acestora praguri, ceea ce sugerează că există o legătură între aceste două fenomene.

(17) Concurența în materie de servicii s-a îmbunătățit într-o serie de sectoare, însă unele sectoare importante pe plan economic, precum contabilitatea, arhitectura, serviciile de îngrijire la domiciliu, serviciile de cazare și de restaurație, serviciile de taxi și de închirieri de autoturisme cu șofer se caracterizează încă printr-o slabă concurență și/sau prin obstacole la nivel de reglementare. Pentru aceste servicii mai sunt încă obstacole de depășit, în special cerințe de reglementare excesive, care descurajează intrarea pe piață sau limitează dezvoltarea unei concurențe efective. Reducerea acestor obstacole le-ar putea permite întreprinderilor existente sau celor nou înființate să profite de noile evoluții tehnologice și digitale pentru a fi mai competitive și/sau pentru a intra pe piețe, ceea ce ar antrena o scădere

a prețurilor și o îmbunătățire a calității serviciilor, lucru care ar fi benefic pentru consumatori. În acest scop, în cadrul unui pachet de măsuri care vizează înlăturarea obstacolelor de pe piețele serviciilor, Comisia a lansat, în ianuarie 2017, o evaluare reciprocă în cadrul căreia statele membre au fost invitate să aprecieze obstacolele care limitează accesul la anumite profesii pe teritoriile lor.

(18) Rezultatele Franței în materie de inovare nu sunt la înălțimea celor ale liderilor europeni în domeniu. Persistă un grad ridicat de complexitate, iar coordonarea generală constituie o provocare. În Franța, discrepanța dintre ajutoarele publice acordate în favoarea inovării și rezultatele medii obținute ridică unele întrebări legate de eficiența mecanismelor de sprijin public. În mod special, cooperarea dintre cercetarea publică și întreprinderi nu este cea mai bună, ceea ce are consecințe asupra rezultatului economic al sistemului de inovare.

(19) În contextul semestrului european 2017, Comisia a efectuat o analiză cuprinzătoare a politicii economice a Franței, pe care a publicat-o în raportul de țară pentru 2017. De asemenea, Comisia a evaluat Programul de stabilitate pentru 2017 și Programul național de reformă pentru 2017, precum și măsurile luate ca urmare a recomandărilor adresate Franței în anii precedenți. Având în vedere necesitatea consolidării guvernanței economice globale a Uniunii prin oferirea unei contribuții la nivelul Uniunii la deciziile naționale viitoare, Comisia a ținut seama nu numai de relevanța acestor programe pentru o politică bugetară și socioeconomică sustenabilă în Franța, ci și de conformitatea lor cu normele și orientările Uniunii.

(20) Consiliul a examinat Programul de stabilitate pentru 2017 prin prisma acestei evaluări, iar avizul său ([1]) se reflectă îndeosebi în recomandarea 1 de mai jos,

(21) Prin prisma bilanțului aprofundat realizat de Comisie și a acestei evaluări, Consiliul a examinat Programul național de reformă pentru 2017 și Programul de stabilitate pentru 2017. Recomandările sale, formulate în temeiul articolului 6 din Regulamentul (UE) nr. 1176/2011, se reflectă în recomandările 1-4 de mai jos,

RECOMANDĂ ca, în perioada 2017-2018, Franța să întreprindă acțiuni astfel încât:

1. Să se conformeze recomandării Consiliului din 10 martie 2015 în cadrul procedurii de deficit excesiv; să depună un efort fiscal-bugetar substanțial în 2018, în conformitate cu cerințele componentei preventive a Pactului de stabilitate și de creștere, ținând cont de necesitatea de a consolida redresarea în curs și de a asigura sustenabilitatea finanțelor publice ale Franței; să reexamineze într-un mod exhaustiv elementele de cheltuieli în scopul realizării de câștiguri de eficiență care să se traducă în reduceri ale cheltuielilor.

2. Să consolideze măsurile de reducere a costului forței de muncă pentru a le optimiza eficacitatea într-un mod neutru din punct de vedere bugetar și pentru a amplifica efectele acestora asupra ocupării forței de muncă și a investițiilor; să lărgească baza globală de impozitare și să continue punerea în aplicare a scăderii care a fost planificată pentru cota legală a impozitului pe profit.

3. Să îmbunătățească accesul la piața muncii pentru persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă, în special pentru lucrătorii cel mai slab calificați și pentru persoanele provenind din familii de imigranți, inclusiv prin revizuirea sistemului de educație și formare profesională; să se asigure că evoluțiile salariului minim sunt compatibile cu crearea de locuri de muncă și cu stimularea competitivității.

4. Să reducă în continuare sarcina de reglementare pentru întreprinderi, inclusiv prin implementarea programului de simplificare; să continue să înlăture obstacolele din calea concurenței în sectorul serviciilor, inclusiv în sectorul serviciilor pentru întreprinderi și în cel al profesiilor reglementate; să simplifice programele de sprijin public pentru inovare și să le amelioreze eficiența.

Adoptată la Bruxelles, 11 iulie 2017.

Pentru Consiliu

Președintele

T. TÕNISTE

([1]) Emis în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1466/97.